

DE MENS IS EEN LEGIOEN HIJ/ZIJ IS MET VELEN

Deze raadselachtige uitspraak over de mens komt uit de bijbel. Daar wordt verondersteld dat hoewel de mens als persoon alleen is hij/zij toch met velen zou zijn.

Meestal wordt hier over heen gelezen zonder te beseffen wat dit werkelijk betekend. De volgende uitspraak over het verschijnsel mens komt uit het Oosten waar de mens wordt voorgesteld als een vergadering.

“ Een persoon is als een vergadering die bestaat uit een aantal deelnemers. In deze vergadering wordt de discussie nooit beëindigd. Op elk moment staat één der leden op, houdt één of ander betoog en stelt één of andere activiteit voor; zijn collega's gaan hiermee akkoord, en besloten wordt om datgene wat hij voorgesteld heeft, uit te voeren. Dikwijls staan verschillende leden tegelijkertijd op die verschillende dingen voorstellen en elk van hen, om persoonlijke reden, ondersteunt zijn eigen voorstel. Het kan voorkomen dat deze verschillende meningen en de emotie die elk van de sprekers in het debat brengt, tot een ruzie leiden, soms zelfs een heftige ruzie. De leden kunnen zelfs met elkaar op de vuist gaan. Het komt ook voor dat sommige leden de vergadering verlaten uit eigen wil, of dat anderen gedwongen worden weg te gaan om plaats te maken voor anderen. Voortdurend komen nieuwe leden de vergadering binnen, soms ongemerkt via een achterdeur, maar ook vaak met grof geweld. Zo is de mens”

Bovenstaand verslag geeft een beschrijving van onze innerlijke gedachtewereld. Het vervolgd met het beschrijven van de stemmen die eerst gehoord werden maar langzamerhand zwakker worden. Andere daarentegen worden steeds sterker en brutaler en schreeuwen alle oppositie weg om uiteindelijk al hun tegenstanders te overwinnen. Dit zijn onze instincten, neigingen, ideeën, geloven, begeerten, enzovoort. Door verscheidene oorzaken in het verleden zijn ze tot leven gebracht. Deze zijn de erfgenaam van vele lijnen van oorzaak, en ervaringen, die terug gaan in de tijd, waarbij het begin niet te achterhalen is.

Beide voorstellingen van de mens zijn identiek aan elkaar, alhoewel de voorstelling nogal verschillend is.

Volgens bovenstaande visie is het een illusie van de mens, te denken dat hij/zij in het bezit is van één onveranderlijke *ik* die permanent hetzelfde is. Dit voorbeeld geeft treffend onze innerlijke gedachtewereld weer. Dit inzicht in de mens gaat er vanuit dat er niet één onveranderlijke *ik* is, maar diverse *ikken*. Deze nemen voortdurend elkaar plaats in, zonder dat we dat beseffen. Elke gedachte, gevoel, in elke situatie claimt deze *ik* steeds dezelfde *ik* te zijn, terwijl in werkelijkheid die ene *ik* steeds plaats maakt voor een andere *ik*.

Er zijn diverse oorzaken die dit idee voortdurend aanmoedigen, bijvoorbeeld:

- Dat we in het bezit zijn van één lichaam.
- Dat we steeds dezelfde naam bezigen.
- Dat ons geheugen dat suggereert
- Dat onze omgeving dat ook voortdurend doet.
- Omdat we nooit geleerd hebben om aan zelfobservatie te doen.

IK

We nemen aan dat er een onveranderlijke *ik* in onszelf is. Niet alleen claimt elke gedachte, elk gevoel en elke gewaarwording het recht om *ik* te zeggen, maar problematischer is het, dat elke *ik* beslissingen neemt, zonder dat de anderen daarbij geraadpleegd zijn. Om een beslissing uit te voeren is wel de hulp van de anderen *ikken* nodig. Als de hulp van de andere *ikken* er niet is gaat

de genomen beslissing vaak niet door. Doorgaans ontbreekt het aan zelfkennis van ons innerlijk, waar de *ikken* een onbewuste machtsstrijd leveren, wat veel lijkt op een politieke steekspel.

Volgend voorbeeld zal voor velen herkenbaar zijn. Je komt een oude vriend tegen waarmee je vroeger gesport hebt. Je raakt aan de praat over die goeie oude tijd, je wordt weer helemaal enthousiast. Jullie vinden het jammer dat je elkaar niet meer ziet en belooft elkaar plechtig vol overtuiging binnenkort te bellen om een afspraak te maken. Op dat moment ben je er stellig van overtuigd dat je zult bellen.

Maar je belt *nooit*. De *ik* die even het heft in handen had genomen, die even zoveel energie had dat hij de leiding nam, kan deze energie uiteindelijk niet vasthouden. In het begin herinnert hij zich dat hij die afspraak had gemaakt, maar naarmate de tijd vordert kan hij er niet toe komen om te bellen. En van de stellige overtuiging elkaar weer te zullen zien is niets meer overgebleven. Anderen *ikken* vinden die afspraak niet belangrijk en zorgen ervoor dat die *ik* niet meer de leiding kan krijgen. Zo zijn er talloze voorbeelden te noemen van diverse dingen, omstandigheden waarin we besluiten nemen maar die we nooit uitvoeren.

DE VERBORGEN *IKKEN*

Zelfobservatie zal leiden tot het inzicht dat er voortdurend veranderingen in ons binnenste plaatsvinden. Zo zijn er steeds wisselingen van stemmingen. Ook onze ideeën en meningen veranderen steeds. Waar we het eerst helemaal mee eens waren, is na verloop van tijd helemaal niets meer over.

Als we op zoek gaan naar een *ik* die onveranderlijk hetzelfde blijft, blijkt die er niet te zijn. Toch denken de meeste mensen dat ze steeds dezelfde zijn.

Van een diep inzicht in de mens getuigt de uitspraak van Boeddha, die zei:

“Wie is ik“, en daardoor tot een onderzoek kwam van zijn innerlijk leven, met als conclusie dat hij meerdere *ikken* had. En daarmee het Oosters inzicht in de mens een voorsprong van duizenden jaren gaf ten opzichte van de Westerse wereld. Waar nog steeds het mechanisch denkbeeld van de mens gebezigd wordt, ontstaan door het “ ik denk dus ik ben“ van Descartes. Wat uiteindelijk leidde tot een materiële voorstelling van de mens, waar het innerlijk een magere plaats is toebedeeld. Deze *ikken* theorie is uiteindelijk terug te voeren op het oorspronkelijk mensbeeld dat Boeddha gebruikte.

KEN U ZELF

Deze losse fragmentarische *ikken*, menen ieder voor zich steeds de enige ware *ik* te zijn. Op elk moment en in elke situatie identificeren wij ons met zo'n *ik* en menen ook dat wij die *ik* werkelijk zijn. Ons geheugen suggereert dat ook voortdurend. Ook het feit dat we gebruik maken van hetzelfde lichaam en steeds met dezelfde naam aangesproken worden, wekt de indruk dat we een continu permanent bestaan hebben, geleid vanuit één centrale *ik* of zelf. Deze vooronderstelling is er de oorzaak van dat we moeilijk tot het inzicht kunnen komen dat we bestaan uit een verzameling *ikken* die ons volledig regeert.

Zouden we zoeken naar een onveranderlijke *ik* in ons zelf, die als een centrale eenheid de chaos kan ordenen, dan is daar geen sprake van. Toch is deze *ik* aanwezig in ons, alhoewel verborgen en op de achtergrond aanwezig. Deze is gericht op het weer heel worden van de mens. Deze *ik* moet zichtbaar moet worden en op de voorgrond gaan treden. Die als een krachtig leider zijn troep *ikken* moet formeren en deze in dienst te stellen van deze onzichtbare Meester.

Als we onze *ikken* observeren komen we er achter dat ze zich als persoonlijkheden voordoen. Ieder op zich toont zich in een andere houding, gedrag, karakter, zelfs in sommige gevallen ook in andere kleding. Een voetballer die zich op het veld op een harde soms agressieve manier laat gelden, is in schrille tegenspraak met zijn zachtaardige rol als vader van zijn kind.

Deze voorstelling van de mens – met zijn vele tegenstrijdigheden – komt overeen met de voorstelling in astrologische kringen van de mens. Planeten zijn aparte persoonlijkheden, zoals ze ook beschreven worden in de Griekse mythologie. Ieder met een eigen ik besef spelen ze hun rollen in het theater van de horoscoop. In deze training zijn de ikken gekoppeld aan de planeten.

ONS LEVEN, EEN TONEELVOORSTELLING VAN *IKKEN*

In de praktijk komt zelfobservatie neer op waakzaamheid, het kunnen waarnemen van het eigen gedrag. Aandacht geven aan gebaren, spreektonen en het herinneren van reacties. Daar is tijd voor nodig. De verscheidene *ikken* zijn van elkaar afgegrensd. Zij wonen in hetzelfde lichaam maar kennen elkaar niet. Zij zijn vaak ongrijpbaar.

De observerende *ik*, die bewustwording en zelfkennis zoekt is vaak verre van populair bij de andere, die een hekel hebben aan het geklets over innerlijke groei en zelfonderzoek, en met rust gelaten willen worden om hun eigen toneelvoorstelling voort te kunnen zetten. Deze *ik* vormt steeds een bedreiging voor hun positie.

Het is belangrijk dit gebied van de *ikken* voorzichtig te betreden, als men tot zelfonderzoek komt. Alle aspecten van de *ikken* moeten aanvaard worden. Onderzoek van onszelf zal uiteindelijk leiden tot het weten wie we zijn. Wat onze mogelijkheden en even zo belangrijk onze onmogelijkheden zijn. Vooral onze onmogelijkheden leveren ons problemen op, omdat we daar over onze grenzen gaan, wat uiteindelijk psychische problemen kan geven.

ONDERZOEK

Voor deze training zijn belangrijk:

- 1^e de aanvaarding van de veelheid van *ikken*;
- 2^e hun mechanische aard;
- 3^e de *ikken* hebben een veelheid aan vermommingen.

De *ikken* zijn nogal divers in hun verschijningsvorm. De ene *ik* is zo en de ander weer anders gekleed, sommige zijn vriendelijk, andere niet, sommige zijn intelligent, anderen niet, etc. De *ikken* bezitten geen vrije wil. Zij worden door de omstandigheden gedwongen om tot actie over te gaan en op de voorgrond te treden om daarna weer te verdwijnen.

Deze marionetten noemen zichzelf *ik*, spreken over eigenschappen die ze denken te bezitten, terwijl ze die in werkelijkheid niet bezitten. De waarnemer *ik* die de mogelijkheden van zelfkennis nastreeft, heeft tot taak om deze marionetten te observeren. Die samen het toneelspel der *ikken* opvoeren. Hij moet hun gedragingen leren kennen en informatie over hun rol verzamelen. Daarom moet hij leren objectief te zijn. Hij zal nooit inzicht krijgen in de inhoud van het toneelstuk als hij niet alle *ikken* bekijkt, ook de minder aantrekkelijke.

Onpartijdige observatie is niet eenvoudig. Hoe kan iemand ooit leren zijn eigen gedrag te zien vanaf een afstand. Vooral vervelende, vernederende, dwaze en destructieve uitingen kunnen moeilijk aanvaard worden. Net als pijnlijke herinneringen die plotseling opkomen. Hoe kan een rationeel en beschaafd wezen zichzelf ondermijnen en deze gegevens onpartijdig onder ogen zien.

WIJ ZIJN MET VELEN

Elke *ik* ziet er uit als een volledige persoonlijkheid met alle kenmerken die daarbij aanwezig zijn, zoals bepaalde gewoonten, stopwoorden, intonatie, stokpaardjes, lichaamshouding, etc.

Hieronder volgen enige voorbeelden die het een en ander misschien wat duidelijker maken. Een geringe mate van zelfobservatie zal duidelijk maken dat we ons op ons werk geheel anders gedragen dan thuis. Zo vertonen we bij vrienden onder elkaar weer een ander gedrag. Als we dat gedrag weer vergelijken met onze houding bijvoorbeeld als we in gesprek zijn met onze werkgever, dan blijkt dat we daar weer een ander gedrag vertonen. Steeds komt een ander deel

van onze persoonlijkheid op de voorgrond. Dit gaat geheel automatisch zonder dat we dat zelf merken, behalve als we er op letten.

Verder is er een *ik* in ons die wil werken aan zelfkennis, echter de andere *ikken* delen die mening niet en vinden juist andere zaken veel belangrijker.

Voorbeelden

1. Een chef neemt het besluit om zijn werknemer niet meer uit te kafferen, en te trachten een zinvol gesprek met hem te gaan voeren. Naarmate het gesprek vordert wordt de chef echter steeds kwader en op het laats staat hij weer te schreeuwen. Hij is weer in zijn oude gedrag terug gevallen ondanks zijn goede voornemen. Zijn oude mechanische ik was sterker dan zijn nieuwe op het innerlijk afgestemd handelen. Nieuwe eigenschappen verwerven, vereist ook een nieuwe innerlijke houding.

2. Een werknemer vindt al een lange tijd dat hij opslag verdient, steeds stelt hij het uit om zijn chef daarom te vragen. Op een dag verzamelt hij al zijn moed en stapt bij zijn chef naar binnen. Eenmaal binnen zakt hem al zijn moed in de schoenen en uiteindelijk durft hij het niet te vragen. Zijn mechanische ik kon uiteindelijk niet zijn nieuwe innerlijke houding toelaten.

Zo zijn er talloze voorbeelden te benoemen die voor vele herkenbaar zullen zijn.

Door het leren verwerven van een echte nieuwe innerlijke houding is het mogelijk ons gedrag te veranderen. Dit kan uitsluitend door onze ikken te observeren en te leren kennen en deze te transformeren.

TRAINING

Deze training is er op gericht onze ikken te onderzoeken en er veranderingen in aan te brengen.

ASTROLOGIE OP MICRO - MESO – MACRO NIVEAU

HET MICRO NIVEAU

Astrologie: de wetenschap van de nacht die het 'daglicht' niet verdragen kan en daarom verbannen is naar het Nachtrijk. Pas als de Zon zijn rijk verlaat kan de nachthemel heersen en wordt astrologie zichtbaar. Maan, planeten en sterren tonen dan hun heerschappij en astrologie wordt zichtbaar als een levende werkelijkheid. De nacht is ook het symbool van het onzichtbare, het onkenbare, zoals de nacht verborgen is in de dag: wel aanwezig maar niet zichtbaar door de allesoverheersende invloed van de Zon. De Zon als symbool van het bewustzijn van de mens verbergt symbolisch gezien ook de onzichtbare kanten van de mens.

Als de nacht als symbool wordt genomen voor het onzichtbare in de mens, dan komt dit overeen met de andere bewustzijnslagen in de mens, die doorgaans onzichtbaar zijn. De dominerende invloed van het bewustzijn is zeer overheersend. Deze verdringt de andere bewustzijnslagen totaal, en laat ze niet doordringen tot het bewuste deel van de mens. De Zon is het symbool voor de bewuste persoonlijkheid, die voortdurend bloot staat aan een bombardement van zintuiglijke prikkels. Deze zijn zo overweldigend dat er geen ruimte overblijft voor andere delen van de menselijke ervaringswereld. Deze ervaringswereld blijft daardoor onzichtbaar voor de mens. Op die manier is de verborgen ervaringswereld synoniem met de nachthemel die de geheimen van de andere bewustzijnslagen in haar sluiers verbergt.

Astrologie kan op vele manieren gebruikt worden. Binnen dit schrijven wordt dat aspect van astrologie behandeld dat gericht is op de persoonlijkheid en de andere bewustzijnslagen. Deze kunnen een zodanige groei doormaken, dat de andere bewustzijnslagen geïntegreerd worden in de persoonlijkheid.

De mens als individu wordt zich bewust van de wereld om hem heen door zijn zintuigen en zijn bewustzijn. Hij zal hierin handelen afhankelijk van zijn leefwereld. Gevormd door zijn verleden zal hij van daar uit ook handelen en trachten zijn wereld voor hem zo prettig mogelijk te leven. Of hem dat lukt hangt voor een groot af van het feit of hij zich zelf kan zijn. Dat is een niet geringe opgave. De invloeden op de mens zijn meestal zo groot dat hij niet kan zijn wie hij werkelijk is. Hij beseft nauwelijks de verantwoordelijkheid die dat met zich meebrengt voor zijn totale wezen. Of zoals Gurdjieff het zegt: we lopen meestal als een soort robot rond, we zijn voortdurend in een soort slaaptoestand. We beseffen niet wie we werkelijk zijn en wat er om ons heen gebeurt. In ongeveer gelijke termen wordt door esoterische tradities ook gesproken over de mens. De mens als een wezen geconditioneerd in cultuur en traditie. De mens die voornamelijk bepaald wordt door zijn omgeving en daardoor een soort scheefgroei doormaakt van zijn psyche. De westerse mens wordt voornamelijk aangesproken op zijn intellect. Zijn gevoelskant blijft meestal onderontwikkeld en hij kan daar vaak niet mee overweg. Er zijn esoterische tradities die zich bezighouden met de psychische ontwikkeling van de mens. Deze benaderen hem als een individu, waarin een proces kan plaatsvinden, dat de mens bewust kan maken van zijn mogelijkheden.

De persoonlijkheid

Zoals bij de meeste esoterische stromingen start de ontwikkeling van de mens met de persoonlijkheid. Deze moet zodanig gaan functioneren, dat ze een instrument wordt in de verdere ontplooiing van de psyche. Daarom is het nodig dat het individu een proces doormaakt, zodat een evenwichtig karakter gevormd wordt, dat een eventuele verdere groei niet meer in de weg staat. Om dit tot stand te laten komen maakt de mens een helend of zoals dat nu genoemd wordt een therapeutisch proces door. Hoe deze groei kan plaatsvinden wordt in de astrologie aanschouwelijk gemaakt door de aanwezigheid van de vier elementen in de horoscoop met de daarbij behorende planeten en dierenriembeelden. Deze basiskwaliteiten van het karakter zijn meestal niet op een evenwichtige manier in de mens aanwezig. In esoterische stromingen wordt dit evenwicht weer bewerkstelligd, als voorwaarde voor groei.

De huidige astrologische kennis is een neerslag van duizenden jaren (ong. 8000 v. Chr. tot heden)

YOD Persoonlijkheidsontwikkeling - Zelfmanagement, Houtlaan 9, 6525 ZA Nijmegen, tel. 024 3551490. E-mail: leo.hunting@12move.nl
Registratie No. 823303

ervaring en studie van de mens. Deze is op een empirische wijze vastgesteld en alleen op de buitenkant van de mens gericht, het zichtbare, dat wat verklaard en begrepen kan worden. Kennis van de andere bewustzijnslagen, het astrale (occulte) en het esoterische deel, heeft de astrologie onderweg verloren in haar lange bewogen geschiedenis. Dit is grotendeels te wijten aan de voornamelijk rationele benadering van de oude Grieken. Ondanks hun belangrijke bijdrage aan astrologie is zij aan de andere kant het belangrijkste verloren. Astrologie zoals het nu voorgesteld wordt, is gericht op de persoonlijkheid als de persoonlijkheid de uitdaging durft aan te gaan om de "elementen" evenwichtig in zichzelf te integreren. Astrologie en met name de geboortehoroscoop, geeft de mens vele mogelijkheden voor zijn ontwikkeling op persoonlijkheidsvlak. De huizen in de horoscoop geven inzicht in het totale levensgebied. Door inkleuring van de diverse dierenriembeelden wordt aangegeven op welke manier daarmee omgegaan kan worden. De planeten zijn de belangrijkste factoren in de horoscoop. Hun onderlinge krachtenspel en hun plaatsing in huis en beeld, geven in een ingewikkelde structuur de mogelijkheden aan om daar gebruik van te maken. De elementen als basisfactoren van de horoscoop komen tot uiting in alle facetten van dit krachtenspel. Zij spelen dan ook een hoofdrol in de ontwikkeling en ontplooiing van het zichtbare en waarneembare. De horoscoop met zijn ingewikkelde samenhang lijkt daardoor op een verwarde bol touw waar ogenschijnlijk geen begin of eind aan is. Inzicht in dit labirint kan ontstaan door de elementen als leidraad te nemen, zoals dat ook in bepaalde esoterische tradities werd gedaan. Daar wordt als eerste een training in de elementkwaliteiten ondergaan, als test en training van het karakter.

Zoals de held in de mythe op pad gaat om de schat (in zichzelf) te veroveren, zo gaat de mens op weg in zijn horoscoop, door zijn aardse levensomstandigheden op zoek naar zijn ware wezen. Op zijn ontdekkingstocht ontdekt hij zijn "ikken" (planeten) die ieder op zich, zich als een volledige persoonlijkheid presenteren. Met behulp van therapeutische technieken is het mogelijk ze te ontdekken en tot hun recht te laten komen. De aardse omstandigheden zijn voor het individu op te vatten als een symbolische weg. Hij moet vrij komen van zijn milieu, ras en cultuur en juist het aardse in zichzelf integreren als een deel van zijn wezen. Eén met de Aarde zijn, zodat hij in alle omstandigheden zichzelf kan manifesteren zonder zijn ware aard te verliezen. Vindt dit plaats, dan komt dit overeen met de eerste inwijding zoals esoterische scholen deze voorstaan. De persoonlijkheid vormt dan geen belemmering meer voor verdere groei. Het aardse ego blijft steeds een zeer belangrijke factor, ook bij verdere ontwikkeling. Deze energieën zijn nodig voor verdere transformatie. Een belangrijk deel moet daar vandaan komen en blijft altijd een zeer voorname rol spelen. Daarbij ankeren deze de mens aan het aardse, zodat het beruchte "zweven" voorkomen wordt. De mens kan dan op weg gaan om een brug te slaan tussen hemel en aarde.

HET MESO NIVEAU

De materiële wereld waarin de natuurlijke ervaringen van onze zintuigen en bewustzijn zich afspelen, is niet het enige niveau waarop de mens kan functioneren. De mens is in alle tijden en in alle culturen bezig geweest door te dringen in andere bewustzijnslagen. Andere dimensies van bestaan, die in hun aard en hoedanigheid behoorlijk verschillen van de zintuiglijke werkelijkheid. De meest nabije, in esoterische tradities het astrale genoemd, is ook de meest bekende. Soms wordt dit spontaan beleefd. Als we slapen toont de droom ons een deel van die andere wereld van bestaan. Die een universum in zich herbergt die iedere voorstelling te boven gaat in haar oneindige schakeringen van beelden en emoties. Het kan ons de hemel tonen in wonderbaarlijke schoonheid, maar in haar schuilhoeken en spelonken zijn hellen die iedere waanzin overstijgen. Deze innerlijke werelden hebben de mens altijd gefascineerd. Er is steeds getracht hun geheimen te doorgronden en te beheersen. Vooral esoterische tradities, met name de Kabbalisten, hebben deze werelden grondig verkend. Ze hebben een soort wegenkaart ontworpen die weergegeven wordt in de structuur van de Kabbalistische Levensboom. In hun leringen duiden ze aan dat de mens kan leren functioneren in deze werelden.

Ze laten zien dat het mogelijk is voor de mens meerdere facetten van zijn veelzijdig wezen tot ontplooiing te brengen.

Handelend optreden, actief zijn, oorzaken scheppen kan normaal gesproken de mens alleen in zijn bewustzijnswereld. In het astrale, ook bekend als het onbewuste, of droombewustzijn, kan de mens dat niet. Hij ondergaat dit universum passief, en beleeft het als een film, waar de beelden steeds veranderen. Hij kan daar geen invloed op uitoefenen en is er volledig aan overgeleverd als een willoos slachtoffer. Want zelfs het vermogen wel of niet contact maken met deze wereld vol beelden, behoort niet tot de normale mogelijkheden van de mens. Dromen overkomen ons of we dat willen of niet.

Omdat het astrale een ongrijpbare en onverklaarbare wereld is, waar we vaak geen raad mee weten, is het doorgaans niet te gebruiken en te begrijpen. Voor deze werkelijkheid zijn vele namen uit verschillende disciplines ontstaan die allemaal min of meer hetzelfde bedoelen. Alle trachten het astrale in een naam te vatten, ieder op zijn eigen wijze. Het kunnen beheersen, een typisch menselijke eigenschap is daar debet aan. Meestal heeft men de waan de enige ware naam te hebben. Daardoor is een veelheid van namen ontstaan.

De traditionele psychologie (Jung) heeft het over het collectieve onbewuste, met als een onderdeel het persoonlijk onbewuste. Jung heeft vele esoterische bronnen (o.a Gnostiek - Alchemie) geraadpleegd, en had zelf paranormale begaafdheden. Hij heeft getracht dit moeilijk wetenschappelijk aantoonbare gebied zoveel mogelijk in kaart te brengen. Zijn werk heeft voor het astrale vele interessante kanten.

De nieuwste loot aan de psychologische tak, de transpersoonlijke psychologie, probeert het wiel opnieuw uit te vinden en gaat het astrale met veel wetenschappelijke termen te lijf. Deze nieuwe termen voegen uiteindelijk niets toe. Het labyrint van het onbewuste wordt alleen nog maar ontoegankelijker gemaakt. De meer "technische" parapsychologie probeert op allerlei manieren het astrale te meten en te onderzoeken en benoemt alleen de parapsychologische fenomenen van de mens. Sinds kort is het "bestaan" van de parapsychologische wereld min of meer aangetoond en bestaat dus nu.

Ware meesters in kennis en vaardigheden van het astrale zijn de sjamanen. Zij hebben een duizenden jaren ervaring en kennis van de boven - en onderwereld zoals zij deze vaak noemen. Zij kunnen waarlijk actief zijn in deze bovennatuurlijke kosmos, deze naar believen bereizen en er handelend optreden. De meeste religies en esoterische tradities zijn ontstaan vanuit sjamanistische tradities. In de grote religies is deze min of meer verdwenen.

Namen die in esoterische tradities gebruikt worden om het onbewuste aan te geven zijn het rasgeheugen, het astrale, het astrale lichaam of voertuig, het geheugen der mensheid, het rijk der doden, Akasha kronieken, enz.

De mens wordt in esoterische stromingen omschreven als een microkosmos, een universum op

zich, een verkleinde uitgave van de macrokosmos. Doorgaans wordt de schakel tussen de macro- en -microkosmos niet genoemd, de astrale kosmos of mesokosmos. Op zich nogal eigenaardig omdat deze direct verbonden is met de microkosmos en er zelfs een eenheid mee vormt. De mens ervaart dat niet zo en beleeft het als een andere dimensie van bestaan. De astrale kosmos is als het ware de toegangspoort naar de macrokosmos. Een voor de hand liggende naam voor deze kosmos is de mesokosmos. De schakelaar tussen mens en het almachtige.

Alle prikkels die het bewustzijn ontvangt via de zintuigen worden opgeslagen in deze mesokosmos, het onderbewuste. Tijdens het opslaan worden de belevissen doorgaans getransformeerd tot symbolische begrippen. Wat als rationeel ervaren wordt, wordt in het onbewuste omgezet in een symbolische betekenis. Het kan dan niet meer rationeel benaderd worden in zijn letterlijke betekenis. Het onbewuste werkt met een andere taal, een oertaal die voornamelijk met beelden werkt. Beelden die in hun symboliek begrepen moeten worden. Dit vereist een andere manier van denken. Het verwarrende in deze wereld is dat tijdens het ervaren ervan, tijd en ruimte afwezig zijn of zich totaal anders voordoen.

Dromen zijn een duidelijk voorbeeld van een voortdurende wisselwerking tussen het bewuste en onbewuste. Deze wisselwerking heeft zijn eigen wetten, die volgens onze begrippen vaak volkomen onlogisch zijn. Psychische trauma's kunnen daar lang opgeslagen liggen en vaak volkomen onverwachts het bewustzijn weer binnen dringen. Ze maken zich dan op een vervelende maar onontkoombare manier kenbaar. Kleine kinderen maken veelvuldig contact met het astrale. Door een onvermijdelijk conditioneringsproces in de eerste zeven jaren van hun leven wordt dit weer vergeten. De mens beleeft in zijn normale doen niets van die andere werkelijkheid. Pas als we totaal tot rust komen kunnen we het bombardement van prikkels op onze zintuigen afsluiten door te gaan slapen. Dan kunnen we ons iets bewust worden van dat andere bewustzijn. Met name dromen tonen ons een andere dimensie van bestaan die nogal verschilt van het normale.

Verschillen die er zijn tussen het droombewustzijn en ons normale bewustzijn zijn:

- bij het droombewustzijn is ons tijdsbesef anders, verleden en heden lopen door elkaar en er is geen directe tijdsbeleving
- ons beleven van de ruimte is veranderd, we kunnen vliegen, plotseling achter elkaar op verschillende plaatsen aanwezig zijn zonder te reizen, onder water zijn, enz.
- we ervaren ons lichaam niet meer
- bewustzijn en zintuigen functioneren niet meer
- we beleven de meest onmogelijke avonturen
- het is een persoonlijk innerlijk beleven waar we geen invloed op uit kunnen oefenen
- onze wil en verstand zijn uitgeschakeld
- we beleven een niet rationele wereld, met zijn eigen normen en waarden
- als we contact willen maken met ons normale bewustzijn lukt dat normaal gesproken niet.

HET ASTRALE, OF DE MAANWERELD

In fysieke zin wordt de astrale dimensie beschreven als een tintelend web van trillingen, die eindeloos golven uitzendt door de kosmos. Door dit web, wat het oermateriaal van het universum wordt genoemd, zijn alle dingen met elkaar verbonden. In dit web gaat nooit iets verloren, ergens in zijn weefselen blijven alle gedachten, woorden, daden en emoties voor eeuwig verweven en opgetekend. Esoterici spreken van het Geheugen der Mensheid, in het Oosten noemt men het: het Akasha –archieef. Sjamanen doen er verslag van tijdens hun inwijdingsreizen als ze naar het ontstaan van de aarde reizen en vertellen over gebeurtenissen van duizenden jaren her. De mens maakt ook deel uit van dit web. Zijn wezen is een microkosmos, een universum in het klein. Daarmee staat hij in contact met alles om hem heen. Normaal staan we te midden van een kolkende oceaan van steeds op elkaar inwerkende gebeurtenissen, ervaringen enz., die een bombardement aan prikkels op ons afvuren. Gelukkig merken we daar niet veel van omdat ons ik -bewustzijn dit buiten ons normale bewustzijn houdt. Ons bewustzijn maakt voortdurend een selectie van deze invloeden, omdat we anders overweldigd zouden worden door allerlei gegevens om ons heen en niet in staat zouden zijn om normaal te leven. Het lichaam heeft een aantal centra, waarmee het mogelijk is op een gecontroleerde manier contact te maken met het astrale. In het Hindoeïsme noemt men deze chakra's, die kunnen functioneren als toegangspoorten naar het astrale, als ze geactiveerd worden. De Kabbalistische Levensboom geeft ook een weg aan om door te dringen in de astrale of Yetzirah wereld zoals deze in de Kabbala wordt genoemd.

De Kabbalistische Levensboom onderscheidt vier niveaus van ervaring of bestaan, waarvan het tweede niveau de astrale dimensie voorstelt.

De Kabbala heeft een “wegennet” ontworpen, waar tien sefiroth (uitvloeiingen van het goddelijke) onderling verbonden zijn door 22 paden. Bij ieder pad horen kleuren, planeten, dierenriembeelden, elementen, goden, getallen, letters, planten, dieren, enz.

Bij het gaan van de paden dienen ze als wegwijzers, bakens die de weg wijzen in deze wereld. Via een grondige training van kennis en ervaring is het mogelijk onder begeleiding de Boom te "beklimmen" en te reizen in deze wereld. De kandidaat leert om met zijn normale bewustzijn het astrale te betreden en te verkennen en beide bewustzijnslagen met elkaar in overeenstemming te brengen. Een aantal methoden die hiervoor ontwikkeld zijn zijn onder andere visualisatie, trance, meditatie, enz.. Spontaan contact maken met deze kolossale werkelijkheid komt niet zo veel voor. Ons ik -bewustzijn en de voortdurende zintuiglijke prikkels zijn zo overheersend, dat deze de innerlijke wereld voortdurend onder de oppervlakte van het bewustzijn houden.

Mythologieën --- Astraal beeldbewustzijn

Belevingen uit de onderlaag van ons bewustzijn zijn zo oud als de mensheid. Deze belevingen hebben een gestructureerd karakter gekregen bij ieder volk, dat daarbij haar eigen mythologieën ontwikkeld heeft. Mythologieën zijn beschrijvingen van de astrale wereld en de krachten die daar werkzaam zijn. Het zijn ook de beschrijvingen van planeetwerkingen op astraal niveau. De vermoedelijk oudste bekende mythologieën zijn die van de Sumeriers. Zij hebben mythologieën in relatie gebracht met de loop van Zon, Maan en de planeten en hun eigenschappen. Deze scheppingsverhalen over de bouw en structuur van de kosmos en de daarin voorkomende sterren en planeten, werden verweven in mythologieën. In de huidige kennis van astrologie is daar niet veel meer van terug te vinden. Ze geven vaak een verrassend en verfrissend nieuw inzicht in astrologie. Helaas is de mythologische dimensie van beleven verdwenen uit onze werkelijkheid. Scheppende verbeeldingskracht die ten grondslag ligt aan het ontstaan van alle mythologieën, verklaart het tot dan onverklaarbare, en brengt het in de verbeelding van de mens en zijn wereld. Alles krijgt een plaats, zin en betekenis. In alle tijden en plaatsen was er de dwingende noodzaak de mythe te laten ontstaan. Deze gaf zin aan het bestaan en de wereld. Er ontstonden rituelen, waarin de mythe steeds opnieuw werd uitgebeeld. De mythe werd een levende werkelijkheid die noodzakelijk was om de wereld steeds opnieuw te scheppen en daarmee het leven. Dit alles werd met bezieling gedaan, omdat het uiterlijke en het innerlijk beleven één was. Door de energieën van de schepping te

imiteren en uit te beelden, werden de niet zichtbare krachten gunstig gestemd. Zo werd aan de omstandigheden van het leven voldaan.

Dit alles is nogal in tegenstelling met onze westerse wereld, waar de mythe verdwenen is en de schepping ten einde is, volgens christelijke opvattingen. Zelfs god is aan het verdwijnen, een uniek gebeuren in de geschiedenis van de mensheid.

Het naspelen en beleven van de scheppingsmythe, nog voorkomend bij primitieve samenlevingen, wordt gedragen door het hele volk of samenleving, die keer op keer (sommige hedendaagse stammen nog dagelijks) de schepping lieten herleven. Door deze uitbarsting van energie werden er krachtige energieën geschapen in het astrale web. Door herhaling werden deze steeds krachtiger en kregen uiteindelijk een permanent karakter. Dit in tegenstelling tot andere eenmalig gebouwde vormen die geweven worden in het astrale web door dagelijkse gebeurtenissen waar de energie weer snel uit verdwijnt. Niet alleen de zichtbare, maar ook de onzichtbare wereld was doordrongen van de mythe. Overal was de mythe aanwezig: in elk dier, boom, struik, steen, enz. Alles was belangrijk en onderdeel van de mythe. De trillende golven van het astrale web werden gevoeld en men wist dat alles met alles verbonden was. Ze spraken dan ook niet over een "ik" maar meer over een "wij" als ze over zichzelf spraken.

Belevingen uit de onbewuste laag tonen zich voornamelijk in beelden. Meestal zijn deze herkenbaar, hoewel er vaak een dimensie aan het beeld is toegevoegd dat het onwerkelijk maakt. Herkenbaar maar toch vreemd, anders dan het normale. Vaak heeft het een grotere zeggingskracht, maakt meer indruk, alsof het beeld uit zijn voegen is gerukt en daardoor ook meer fascineert. Schilders van het magisch realisme weten dit vaak treffend weer te geven. Ditzelfde zien we ook in beelden van mythologische helden of mythologische dieren. Het lijkt alsof de verbeeldingskracht op hol geslagen is ten opzichte van de zintuiglijke werkelijkheid. In mythologische rituelen zijn de gebruikte voorwerpen herkenbaar, maar getuigen er bovendien van symbolen te zijn van de "onder - of bovenwereld".

ASTRALE ASTROLOGIE

Astrologie zoals het op astraal niveau functioneert, heeft veel te maken met beelden en verbeeldingskracht. De energieën en beelden van planeten hebben een oerbeeld en kracht die, hoewel voor ieder hetzelfde, per persoon sterk gekleurd is. Een vergelijking van mythologische goden met dezelfde kenmerken bij verschillende mythologieën geeft dit duidelijk weer. Kronos-Saturnus uit de Grieks - Romeinse mythologie, verwekt als man kinderen, maar doodt ze ook door ze op te eten. Dezelfde kenmerken vertoont de Hindoe godin Kala en de Tibetaanse godin Tara, beide baren kinderen en verslinden ze weer. Dood en leven worden weergegeven. Hoewel ze dezelfde kenmerken vertonen is het beeld bij de één het mannelijk en bij de ander vrouwelijk. (zie Saturnus)

Afhankelijk van cultuur, maar zeker ook van de persoonlijkheid, heeft ieder zijn eigen beelden en zijn eigen manier van omgaan met zijn planeten en energieën. De daarbij behorende beelden liggen in het onbewuste verborgen. Een geboortehoroscoop geeft daar inzicht in. De horoscoop geeft de buitenstructuur van het zintuiglijke weer, die op zich verbonden is met innerlijke binnenstructuur, het astrale. Alleen de binnenstructuur is niet in letters en woorden te vangen. De beeldkracht en energie van het innerlijk zijn niet zichtbaar te maken met de huidige astrologie. Vaak worden psychologische stromingen geïntroduceerd en verweven met astrologie. Zij trachten met hun andere terminologie het onderbewuste te vangen in woorden. Ze proberen de buitenkant (de persoonlijkheid) te meten of te beschrijven. Dit wordt doorgaans in een laboratorium gedaan. Daarbij wordt vergeten dat de mens in zijn leefomgeving natuurlijk fungeert. Er wordt een beschrijving gegeven, die verklaart hoe de mens fungeert. Daarmee wordt voorbij gegaan aan de al duizenden jaren ervaring en kennis met het onbewuste die bestaan bij primitieve (oorspronkelijke) samenlevingen. Esoterische stromingen hebben met deze onzichtbare laag in het menselijk beleven ook een lange ervaring. De primitieven zullen waarschijnlijk uiterst verbaasd zijn als ze horen hoe westerse wetenschappers proberen de mythologische laag onderzoeken. Zoals zij al duizenden jaren weten kan het alleen ervaren worden. Zo gauw de ratio er aan te pas komt verdwijnt de mythe en daarmee de betekenis en de kracht die er van uit gaat.

Het onderbewustzijn van de mens kan alleen ervaren en verkend worden met behulp van niet wetenschappelijke technieken, zoals meditatie, visualisatie, geleide fantasieën, rituelen. Iedere ervaring op dat gebied is een persoonlijke en dus ook steeds verschillend. Omdat iedere ervaring verschillend is, ook bij dezelfde persoon, past dit niet zo goed in een wetenschappelijk kader, waar alleen herhaalbare metingen met steeds dezelfde uitslagen meedoen, daarmee de werkelijkheid van de ervaring aan de kant schuivend en deze niet serieus nemend. Zoals reeds eerder aangegeven is Jung en zijn school, de enige stroming in de psychologie die redelijk goed begrepen heeft waar het omgaat in het rijk van de mythologische goden. Helaas worden zij wetenschappelijk niet serieus genomen.

Het onzichtbare onbewuste als vergaarbak van het bewustzijn is als een oneindig universum. Het bewustzijn is daarbij als een kurk die drijft in een oneindige oceaan van het onbewuste, zoals Jung dit treffend voorstelt. Alle ervaringen van het bewuste, komen in het onbewuste, zullen daar verwerkt worden totdat alle energie er uit verdwenen is. Als de indrukken in het astrale weefsel heel sterk zijn, zoals bijvoorbeeld bij psychische trauma's, dan kunnen deze niet zonder meer energieloos gemaakt worden door het onbewuste. Met behulp van speciale technieken, bijvoorbeeld therapieën, kan de beleving opnieuw ondergaan worden, om de aanwezige energie te verminderen. In het bewuste kan een mens sturend optreden, in het onbewuste is hij stuur- en willoos overgeleverd aan de daar heersende energieën. Astrologisch is dit voor te stellen door de mens te zien als een pop, die door middel van koorden verbonden is met planeten en willoos bewogen wordt door planeten en planeetbewegingen. De mens kan leren zijn onbewuste energieën te gebruiken om het heft in eigen handen te nemen.

Planeetinvloeden zoals deze zich voordoen in het onbewuste, worden in de westerse astrologie niet speciaal benoemd als aparte krachten, die werkzaam zijn in de mens. Goden en godinnen zoals ze voorgesteld worden in mythologieën, komen overeen met de werkzaamheid van planeetinvloeden op astraal niveau. Hun daden en eigenschappen zijn afspiegelingen van het menselijk handelen.

Het beschrijven van planeetkrachten in relatie tot mythologische goden reduceert tegelijkertijd de bijzondere ervaring die hieraan ten grondslag ligt. Een beschrijving zonder meer hiervan is alleen maar een rationele verklaring, die niet bepaald leidt tot de beleving en de werkelijke inhoud. Want die kan alleen van binnen uit beleefd worden. Uit de oudheid is bekend dat er contact gemaakt werd met de goden door ze te aanbidden, te eren en via rituelen te ervaren. Er werden speciale omstandigheden gecreëerd in tempels waar inwijdingsrituelen plaats vonden. Waren de god of godin lijfelijk aanwezig, dan werd dit ervaren als een bijzondere kracht in de mens. Mits men ze aanvaardde en zich overgaf aan de god en daardoor aan de god of godin in zichzelf.

Beschrijvingen zonder meer van planeeteigenschappen in relatie tot mythologische goden, wat in de huidige astrologie nogal voorkomt, kunnen nooit de echte beleving weergeven. Dit kan alleen ondergaan worden zoals dat voorgesteld wordt op astraal niveau. (Hier moet wel onderscheid gemaakt worden tussen mythologische goden, thuishorend bij astrale energieën, en het werkelijk goddelijke wat van een andere orde is). Kennis van de mythologische goden en godinnen die een relatie hebben met of identiek zijn aan planeten is zonder meer belangrijk. Deze voornamelijk rationele bezigheid leidt niet direct tot het innerlijk ervaren hiervan. Door kennis is het mogelijk zich beter in te leven. Centraal staat dat de astrologische werkzaamheid op astraal niveau alleen een ervaren van binnenuit kan zijn. Deze ervaringslaag in de mens met zijn bijzonder rijke inhoud kan geactiveerd worden. Dit kan met technieken die gericht en gestuurd worden in een combinatie van astrologie en mythologie. Een samengaan van deze twee ligt ten grondslag aan de oorsprong van astrologie. Dit leeft nog voort in de Kabbalistische Yetzirah wereld, alleen het begrippenkader is daar anders. In de Kabbala zijn technieken ontwikkeld om op een veilige manier deze astrale wereld te betreden. Het is mogelijk te reizen in de mesokosmos. Hier zijn wegwijzers en bakens die de weg wijzen in onze innerlijke kosmos, zoals dit al duizenden jaren gedaan voor ons is. Waar toegangspoorten gebouwd zijn als astrologische planeettempels, die in het onbewuste bestaan of gebouwd kunnen worden als echte werkelijkheden. De opgedane kennis die ervaren wordt in een innerlijke reis, geeft de persoonlijke innerlijke kosmos weer. Dit heeft een helende invloed en kan verrijking en inzicht geven in de eeuwige vraag "wie ben ik", of "wie is deze ik".

Sferen zoals deze om de Aarde liggen en in diverse benamingen benoemd worden, zijn symbolisch vergelijkbaar met de Aardse aura en komen overeen met het lichaamsaura. Het optimaliseren van deze aura's heeft een helende invloed op de psyche.

Planeten hebben op hun eigen niveau en hoedanigheid ook een aura. Deze kan door middel van psychische energie gezuiverd worden en ontdaan van alle positieve en negatieve energie. Uiteindelijk blijven alleen zuivere planetenenergieën over. Want zoals traumatische energieën een storende invloed kunnen hebben op innerlijke groei, zo kunnen positieve energieën datzelfde doen. Als de energie van een planeet neutraal is kan de zuivere kracht meewerken aan verdere groei.

Bezig zijn met astrale astrologie vraagt een andere manier van denken en handelen. De vaak verwarrende mesokosmos, met zijn steeds veranderlijke vormen die steeds ontstaan en weer verdwijnen. Afhankelijk van de hoeveelheid aanwezige energie blijven deze langer bestaan, maar geven weinig houvast voor het verstand. Vooral de getoonde beelden die beladen zijn met steeds veranderende emoties zijn nogal moeilijk rationeel hanteerbaar.

De meestal onstabiele astrale verschijningen kunnen zeer verwarrend zijn bij het betreden van dit gebied. Daarom is het nodig dat er stabiliteit gaat optreden, die een houvast kan geven. Visualisatie en concentratieoefeningen zijn daarbij belangrijke hulpmiddelen, gekoppeld aan een behoorlijke wilskracht om tot enig resultaat te komen. Het verdient aanbeveling dit soort oefeningen niet alleen te doen maar in een groep, zodat niet alleen de energieën versterkt worden en het resultaat beter is, maar bovenal om ervaringen te delen die een beter inzicht geven bij de opgedane ervaringen.

Sommige ervaringen kunnen nogal schokkend zijn en vragen begrip en opvang van een groep. Alleen experimenteren kan problemen geven en is daarom ten sterkste af te raden. Ervaren leiding is onontbeerlijk, iemand die de weg aangeeft, want verdwalen in het astrale kan leiden tot nare ervaringen.

Een horoscoop kan ook een hulpmiddel zijn om toegang te krijgen tot dit innerlijk universum, als men deze op de juiste wijze gebruikt. De gewone astrologie is daar niet toereikend toe. Speciale

visualisaties zijn hierbij nodig die aan een aantal voorwaarden moeten voldoen om niet te verdwalen in het labyrint van het onbewuste. Er zullen beveiligingen en wegwijzers ingebouwd moeten worden om psychische problemen te voorkomen. Deze oefeningen komen overeen met kabbalistische technieken.

Het is mogelijk met behulp van een horoscoop en met name door planeten afzonderlijk in kaart te brengen door meditatie of visualisatie de innerlijke beelden en gevoelens zichtbaar te maken. Een hieraan gekoppeld onderzoek met bepaalde vragen kan leiden tot een dieper inzicht van de psyche. Andere methoden zijn ook mogelijk als er maar een helende invloed van uit gaat. Gebruik maken van de horoscoop geeft een voorsprong op welke andere methode dan ook, omdat in één overzicht de totale persoonlijkheid getoond wordt.

Het bewuste en het onbewuste moeten uiteindelijk aaneen gesmeed worden. Dit moet zodanig zijn dat ze geen belemmering meer vormen voor verdere groei. Daarmee is een toegangspoort gebouwd naar de esoterische dimensie in de mens.

Dit alles kan leiden tot het laten groeien van een astraal "lichaam" of "voertuig" zoals dit in bepaalde esoterische tradities genoemd wordt. Dit betekent dat het innerlijk gestabiliseerd is en voorbereid om het esoterische of de ziel te ontvangen. Het innerlijk moet als het ware een helder doorschijnend water worden, wat rimpelloos in staat is alle ervaringen van het bewustzijn te verwerken.

Alles is dan voorbereid om wat dan ook van het goddelijke te ontvangen.

HET MACRO NIVEAU

Esoterie en de mens

Het esoterisch ervaren is een moeilijk bereikbaar en doorgaans onbekend deel van de menselijke belevingswereld. Toch behoort het tot de mogelijkheden van elk mens om er spontaan contact mee te maken, hoewel dat zelden voorkomt. Willen we er uit onze eigen wil contact mee maken dan blijkt het een moeilijk toegankelijk ervaringsgebied te zijn, ook na langdurige training. Deze training kan alleen gericht zijn op de persoonlijkheid en het onbewuste. Bewust een training richten op het esoterische is niet mogelijk omdat het een activiteit is van de persoonlijkheid. Richten op het esoterische vereist juist het tegendeel: niet actief te zijn. Het tot een eenheid brengen van het bewuste en onbewuste is een absolute voorwaarde om toegang tot het esoterische te kunnen krijgen.

Astrologie in relatie tot esoterie, is een relatie van de persoonlijkheid met een heel bijzonder ervaringsgebied. De persoonlijkheid in relatie met astrologie hoeft verder geen betoog. De relatie astrologie esoterie vereist een nader onderzoek, vooral naar datgene wat onder esoterie wordt verstaan.

Het esoterische wordt benoemd, maar wat er mee bedoeld wordt is vaak niet duidelijk. Hier wordt het voorgesteld als het bewust ervaren van de ziel. Het puur esoterische is het ervaren van de geest, het Godbewustzijn. Het is een begrip wat heel divers gebruikt wordt en daarom vraagt om nadere toelichting, zeker zoals het hier bedoeld wordt. Om het begrip zo zuiver en verantwoord mogelijk weer te geven wordt hier uitgegaan van een filosofisch, godsdienstwetenschappelijk standpunt. De Nederlandse filosoof dr. Daniel van Egmond heeft op een heldere en verantwoorde manier het begrip esoterie gestalte gegeven. Zijn uiteenzetting van het begrip esoterie is zodanig dat het wetenschappelijk is, ondanks het feit dat het een moeilijk en bijna ongrijpbare materie is.

Kenmerken van het esoterische zijn dat:

- het behoort tot het emotionele ervaringsgebied van de mens
- het ervaren van de ziel is als een stroom van energie die zich onttrekt aan alle natuurwetten
- het een ervaren is die in bijzonderheid alle ervaringen van de persoonlijkheid ver overstijgt, tijdens dat ervaren beleeft de mens een machtig ander wezen van zichzelf, iets van het goddelijke, dat hem een houding doet aannemen van ontzag en aanbidding.
- de ervaring persoonsgebonden en uniek is
- tijdens de ervaring het tijdsbesef en het besef van ruimte totaal verdwijnen
- het ervaren zo overweldigend is dat het ikbesef verdwijnt en er een soort wijgevoel ontstaat dat alles met alles verbonden is.
- de ervaring een zodanige indruk achterlaat dat deze nooit meer vergeten wordt
- men verkeert in een opperste staat van gelukzaligheid
- indien de persoon in staat is blijvend contact te hebben met deze ervaringen er een totale karakterverandering optreedt, waarvan kenmerkend is dat de aardse omstandigheden slechts in geringe mate invloed uitoefenen op de persoon
- de ervaring niet in woorden is uit te drukken, omdat de taal niet toereikend is om dit ervaren weer te geven
- als de stralen van de ziel in het verstand terechtkomen, het verstand de stralen weerkaatst
- de ervaring het rationele en het zintuiglijke overstijgt en het niet te bevatten is voor het verstand

Tijdens het ervaren wordt het bewustzijn als het ware opengescheurd. De indrukken die opgedaan worden zijn zo overweldigend, dat het normale bewustzijn verdrongen wordt en geen invloed meer heeft op het beleven. Daardoor is het niet mogelijk er iets van te zeggen. Slechts op een symbolische manier is er iets van weer te geven. En het weergeven maakt uiteindelijk niets duidelijk van de werkelijke ervaring. Vandaar de titel van dit hoofdstuk, wat een proberen is om iets duidelijk te maken. Dit schrijven is een poging tot en kan niet meer zijn dan dat. Het

taalgebruik dat soms gebruikt zal worden, is anders dan het normale. Het is een poging iets aan te geven van een heel andere werkelijkheid.

Astrologie in relatie met esoterie vereist een ander begrippenkader en een totaal andere manier van denken of juist van niet denken, waar het ervaren een centrale rol speelt. Esoterie kan alleen maar ervaren worden, hoewel de ervaring maar voor weinigen is weggelegd. De mens kan naast zijn functioneren op het niveau van de persoonlijkheid en het onbewuste, ook op esoterisch niveau functioneren. Al deze dimensies van Zijn, smelten op het esoterisch vlak samen tot een werkelijke éénheid. Het esoterische gebied is het beleven van de ziel of geest, hoewel dit laatste volgens bepaalde tradities pas op het moment van het sterven te ervaren is. Hier wordt de ziel voorgesteld, als een ervaringsgebied van de mens waar contact mee gemaakt kan worden. Voorbeelden hiervan zijn de ervaringen zoals deze bekend zijn van diverse Westerse mystici. Uit hun verslagen blijkt duidelijk dat het ervaren van de ziel niet weer te geven is. Er kan hooguit in symbolische bewoordingen over gesproken worden.

In de traditionele wetenschap worden deze ervaringen doorgaans niet serieus genomen. Vooral de academische psychologie doet ze gewoonlijk af als abnormaal, ziet ze als een ziekte van de psyche, of ontkent dit ervaringsgebied. De ervaringen zijn persoonsgebonden en niet herhaalbaar op de manier zoals de wetenschap dat zou willen. Echt serieus onderzoek zou aantonen dat de verschijnselen van de ervaringen, bekeken vanuit het rationele, een aantal exact dezelfde kenmerken vertonen, die wetenschappelijke kenmerken vertonen.

Deze zeer bijzondere belevingen zijn bekend in alle culturen. Ze liggen vaak aan de basis van een godsdienst en beschaving. Zoals de ervaringen en leringen van Christus aan de basis van onze Westerse cultuur staan. In het begin van onze westerse beschaving was de wetenschap voornamelijk in handen van monniken. Zij erkenden deze ervaringen als waarheid in samenhang met de wetenschap. Culturen en beschavingen die ontstonden werden doorgaans beheerst en doordrongen van een godsdienst. Aan de oorsprong stond altijd die ene bijzondere figuur die een volk de weg wees gebaseerd op zijn bijzondere ervaringen. De beschaving maar ook de wetenschap steunden daarop. Diezelfde wetenschap die nu steeds deze dimensie van het heilige veronachtzaamt als niet belangrijk en zelfs ziet als een ziektebeeld van de psyche. In navolging hiervan ontkent heden een groot deel van onze samenleving deze ervaringen. Of men is er vaak niet mee op de hoogte, of men neemt het niet serieus.

Levenswetten die vaak een vervolg waren op deze esoterische ervaringen, zoals de bijbelse Moses deze voorstond, wezen een weg waarlangs de mensheid kon leven. Ze zijn ook de basis van onze wetgeving en waren noodzakelijk om de samenleving in stand te houden. Het afwenden van het heilige zou mogelijk ook het afwenden kunnen inhouden van de levenswetten. De hiermee samenhangende ethiek van het menszijn is essentieel voor het menselijk bestaan. De normen, maar vooral het waardenbesef dat doorgaans ontleend is aan een godsdienst, lijken te vervagen in onze huidige samenleving, omdat de belangrijkste basis, de dimensie van het heilige, een mindere plaats inneemt in onze cultuur.

Ervaringen van een totaal andere werkelijkheid zijn bijna onvoorstelbaar, vooral omdat daarbij de persoonlijkheid min of meer ophoudt te bestaan. Als deze ervaring zich toch onvoorbereid voordoet, ontstaat daarna meestal de grootste verwarring. Dit gebeurt vooral als er geen kennis bestaat over deze beleving. Het twijfelen aan het eigen "gezonde" verstand zal zeer waarschijnlijk optreden. De schok van de ervaring zal nooit meer vergeten worden, net zoals de ervaring zelf, die zich "inbrandt" in het geheugen. De kans is groot dat er een karakterverandering optreedt. De ervaring zal moeilijk tot niet ingepast kunnen worden in de normale werkelijkheid. Het is iets wat overkomen is, maar waar men geen raad mee weet. Mogelijk dat er een vaag heimwee overblijft naar deze opperste staat van gelukzaligheid.

Wordt de ervaring wel begrepen, hoewel er vaak een zoektocht aan vooraf gaat om het te begrijpen en een plaats te geven, dan ontstaat de vraag wat moet ik er mee. Deze en vele andere vragen werpen zich op. Zijn er meerdere ervaringen zonder dat daar invloed op uitgeoefend kan worden en de ervaringen stoppen, kan er ook een vorm van depressie ontstaan: weten wat mogelijk is, maar niet in staat zijn tot meerdere ervaringen..

Op een zoektocht naar kennis van de ervaring worden vele begrippen gebruikt om de ervaring weer te geven. Met het neutrale begrip esoterie (het heeft geen Christelijke lading) wordt de ervaring duidelijk weergegeven.

Het woord esoterie betekent “onzichtbaar “. Slechts van uit het normale bewustzijn, dus van buitenaf, zijn er kenmerken van weer te geven.

Het bewustzijn dat opengescheurd wordt tijdens de ervaring, doet zulke geweldige indrukken op dat het deze niet kan bevatten en verdwijnt. Bewusteloosheid kan optreden. De ervaring op zich is buiten alle proporties en kan met geen enkele andere ervaring die de mens kan hebben worden vergeleken. Opvallend is dat in de westerse literatuur deze ervaringen vaak in seksuele termen worden beschreven, doorgaans als een liefdesrelatie met god of Jezus. Uit de verslagen van middeleeuwse vooral vrouwelijke mystici, wordt deze ervaring beschreven als een liefdesrelatie met Jezus of God, meestal in hartstochtelijke bewoordingen, die zelfs nu nogal gewaagd aan zouden doen in een moderne roman. Deze vermelden bovendien dat de ervaring niet is weer te geven. Seksuele ervaringen komen er bij benadering het dichtste bij, hoewel ze ver overtroffen worden door deze bijzondere ervaringen.

De Mysteriën van het Noorden

Als we 's nachts als toeschouwer de hemel bestuderen zal ons uiteindelijk opvallen dat er in de ronddraaiende hemel één ster is die onbewegelijk stilstaat. Dit eigenaardige verschijnsel is alle volkeren van het Noordelijk halfrond opgevallen. En bij al deze volkeren is aan dit verschijnsel een bijzondere plaats toegekend in hun mythologieën. Hier troonde hoog boven alles verheven een machtig wezen die alles in beweging zette. Door Aristoteles “de Onbewegelijke Beweger” genoemd. In de visioenen van de bijbelse profeet Ezechiël was dit de Troonwagen van God. Ezechiël was beïnvloed door Babylonische leringen, waar de oppergod Sin woonde in de Noordhemel, de Poolster. Van hieruit vond voortdurend de schepping plaats. In de vergeten Babylonische stad Harran, waar Abraham zijn visioenen kreeg, was een tempel gewijd aan de Mysteriën van het Noorden, de Poolster. Deze werd in verband gebracht met allerlei Mysteriën, die niet nader verklaard werden, alleen dat dit het heilige der heilige was.

Planeten en de dierenriemtekens zijn astronomisch waar te nemen in de nachthemel. Het astrale en het esoterische, het goddelijke, zijn ook astronomisch waar te nemen in de nachthemel. Dit moet net als in de gewone astrologie slechts symbolisch opgevat worden.

Volgens opvattingen in het vroege Midden-Oosten was de Poolster het enige onbeweeglijke punt in de kosmos dat niet onderworpen was aan tijd en ruimte. De Poolster ligt in het verlengde van de aardas. Ze werd gezien als de troon of zetel van god, die van daar uit de schepping liet plaatsvinden. Al het andere was daaraan onderworpen. De beweging van de planeten en sterren werd in gang gezet vanuit dit onbeweeglijke punt in de nachthemel. Er was een voortdurende strijd tussen de mindere goden (de planeten, Zon en Maan) en de geesten of engelenscharen (de sterren). De sterren waren de astrale wereld met zijn steeds draaiende patronen. De planeten en de sterren in de dierenriembeelden waren een afspiegeling van het aardse. De koning op de Troonzetel, de Poolster, heerste over dit alles. Alles werd in stand gehouden en geregeerd door de Hoogste der Hoogste. Volgens Joodse leringen de Vorst die nimmer aanschouwd kan worden. De profeten reisden in hun Hemelreizen daar naar toe. Deze Hemelreis door de zeven Hemelen of Hemelpaleizen was afgeleid van de zeven planeten. Het aanschouwen van het Heilige was niet alleen in de Joodse religie bekend, maar bij alle stromingen en religies die hun ontstaan hadden in het Tweestromenland. Bekend zijn de hemelreizen in het Parsisme, het Mitraïsme, de Griekse cultuur, de Mandeërs en de hemelreizen uit de Merkawa traditie. Ook bekend zijn de hemelreizen van de Arabische profeet Mohammed. In zijn leringen klinkt de esoterische astrologie nog steeds door. Ze zijn afgeleid van ervaringen van de zeven hemelse paleizen. Het hoogste punt in de koepelvormige moskeeën is een symbolische voorstelling van de Poolster, waarbij de koepel zelf de (nacht)hemel voorstelt. De voorstelling van de hemelreis bestond in verscheidene vormen en was wijd verbreid in het oude Oosten. Zo verschillend en zo wijd verbreid dat alle gegevens niet onder één noemer gebracht kunnen worden. Er is een bonte reeks van teksten uit verscheidene tijden, streken en kringen. Ze getuigen van de voorstellingen en ervaringen van hemelreizen naar de Heerlijkheid van God.

De Poolster was het hoogste punt in de Noordhemel. Ze werd met de aarde verbonden door een boom, berg, stut, paal, ladder, waarlangs de ziel opsteeg door de zeven planeethallen naar de Onbekende Schepper. Een ander bekend voorbeeld hiervan is het verhaal van de bijbelse Jacob, die via de (Jacobs) ladder naar de Here God gaat, het centrale middelpunt in de kosmos vanuit de Aarde gezien, waar alle sterren en sterrenbeelden om heen draaien en een bijna onveranderlijke plaats inneemt.

Het goddelijke heeft hier een astronomisch vastgestelde plaats volgens Oosterse opvattingen. Van daaruit stort de Schepper zijn scheppingskracht uit over het universum. Dit punt wordt ook de “Troonwagen” of de zetel van goddelijke Heerlijkheid genoemd door de profeet Ezechiël. De huidige mens wendt nog steeds zijn ogen of hoofd naar de hemel, de Poolster, als hij het over het goddelijke heeft, zo diep geworteld zit het besef van de astronomische plaats van God.

weerklink in de huidige wetenschap. Volgens de astronomie zijn de polen centra van uitvloeiingen en uitstortingen van kosmische – magnetische energieën. Vooral tijdens zonne-erupties, die onder andere beïnvloed worden door planeet en maanstanden zoals wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen ontstaat er dan een regelrechte “slurf “ van zonne-energie, die zich via de Noordpool over de aarde uitstort.

Deze merkwaardige overeenkomst met de scheppende krachten van de godheid uit de oudheid, stemt verbazingwekkend overeen met de moderne “geleerdheid“ van onze wetenschap.

Dit is ook in overeenkomst met wat esoterische tradities vertellen in hun interpretatie van de Noordpool, die gezien wordt als een Poort waardoor de kosmische kracht de Aarde binnenstroomt en het symbool is van het Goddelijk Bewustzijn. De poolsterren en de sterrenbeelden die liggen in het verlengde van de Poolas, worden een belangrijke rol toebedeeld in de esoterische ontwikkeling van de mens. Waar de “Zeven Zonen en Dochters dansen om de Troon van de Heer in de Hemel “. En de “Rossen van de Vier Elementen lopen om de Paal van de Poolas in een Razende Galop, en uiteindelijk moeten samensmelten tot één Goddelijk Ros “ (zie Mithras). Hier worden in symbolische zin esoterische geheimen mee aangeduid als een weg die te gaan is naar het esoterische. Het kabbalistische genootschap uit de 19e eeuw, de Golden Dawn, beschouwt dit als het punt van waaruit de schepping plaats vind, en vergelijkt dit met Kether.

In de moderne astrologie speelt de Poolster geen rol, vermoedelijk omdat de bewegingen van de Pool en de Poolsterrenbeelden zich uitstrekken over zeer lange perioden. Vanuit menselijk oogpunt staan ze bijna stil, zijn als het ware zonder tijd en ruimte. Dat sluit goed bij esoterische opvattingen, waar tijd en ruimte ook geen rol spelen. In de huidige astrologie wordt nog steeds vastgehouden aan sterren en planeten die in een min of meer plat vlak ronddraaien. Ook datgene wat geschreven is onder de noemer esoterische astrologie houdt zich vast aan de horizontale dimensie van astrologie. Hier wordt niet de sprong gemaakt naar de verticale dimensie van het Heilige, die gericht is op de Poolster. Het esoterische gaat heel duidelijk over het goddelijke en het goddelijke in de mens. Diverse religies en leringen plaatsen steevast het goddelijke op een astronomisch vast gestelde plaats, de Poolster. Wanneer men het wil hebben over esoterische astrologie moet men zich richten op de Poolster, in navolging van de grondleggers van alle huidige grote religies. Zoals ook Griekse filosofen uit de oudheid dit deden. De Poolster, het symbolisch centrum van esoterische astrologie, zoals dit al duizenden jaren geleden werd gedaan werd. Uit alle religies komt heel duidelijk naar voren dat de meeste symbolische voorstellingen van de Poolster en van de Schepper identiek zijn aan elkaar.

Zeer voor de hand liggend is het dat esoterie en astrologie symbolisch gezien moeten worden en dat het Noorden van de nachthemel het symbool is van het puur esoterische. Dit wordt al duizenden jaren gedaan in alle mythologieën, godsdiensten en esoterische stromingen van het Noordelijk halfrond.

Een zeer sprekend voorbeeld van de mens in relatie tot de het kosmische is de esoterische symboliek die gebruikt wordt in esoterische stromingen. De energieën die uitgestort worden over de aardse Poolas komen overeenkomen met de kundalinie energieën die langs de ruggengraat gelokaliseerd worden in Oosterse leringen. De Noordpool komt dan overeen met de kruin van het hoofd, het kruinchakra. Als deze volledig geactiveerd wordt dan straalt deze als het Noorderlicht, als symbool van het Ware Licht. Dit roept de vergelijking op met de stralenkrans van een heilige. De as die beide polen met elkaar verbindt, is de symbolische spil die de openbaring is van het ikben van de aarde, vooral als we haar zien als een kosmisch wezen.

Door invloed van de Maan en Zon verandert de stand van de Poolas en maakt naast een kegelvormige beweging ook een schommelende beweging. Deze beweging is vergelijkbaar met de golfbeweging van een slang, of zoals deze beweging ook wel wordt voorgesteld als de Kosmische Draak, die rond de Poolster cirkelt. (Met de Kosmische Draak wordt het sterrenbeeld Draco, of de Draak bedoeld, die de Troon bewaakt in zijn rondgang om de Poolster). Door deze beweging verandert de stand van de Poolas tot de Poolsterren en wijst daardoor steeds een andere Poolster aan waarmee ze verbonden is. Zo geeft iedere nieuwe ster een nieuw tijdperk aan, waardoor de scheppende impulsen van de kosmos zich kenbaar maken. Afgeleid van de zeven Poolsterren onderscheiden zich zeven tijdperken van ongeveer 3700 jaar. Deze gehele cyclus duurt 25.868

jaar, het Platonische jaar. De grote Poolcyclus is dan de symbolische eenheidscyclus van het planetaire individu wiens centrum samen valt met het middelpunt van de Aarde. Het centrum blijft net als de Poolster relatief gezien onveranderd hetzelfde. Zijn deze energieën in harmonie met elkaar, dan kan de Harmonie der Sferen gecomponeerd worden volgens esoterische beeldspraak. Het goddelijke kan zich openbaren in het Aardse. De Hemelse Brug, de Brug tussen mens en god, is dan gebouwd. Vergelijk deze 'brug' met die van een bisschop die moet zijn als de Pontifex (de brug) tussen Hemel en Aarde.

Het vlak van de evenaar waar de zonne-energie het sterkst is staat bijna haaks op de Poolas. Het zijn twee elkaar kruisende energieën, die ieder op zich een andere richting van werking hebben. De dierenriem en de planeten, zijn gecentreerd rond de evenaar. De horizontale dimensie van astrologie, waar tijd en ruimte een hoofdrol spelen en gericht zijn op de persoonlijkheid van de mens: de astrale wereld, het onbewuste, wordt gesymboliseerd door de sterren in, volgens oude astrologische leringen, de ruimte tussen de dierenriem en de Poolster. Daarentegen zijn de Poolas en de Poolsterren te zien als de verticale dimensie van astrologie: de dimensie van het heilige, waar tijd en ruimte verdwijnen in de eindeloze ruimte van tijdloze afstanden en cyclussen van het heelal. De jaarcyclus van de Zon valt in het niet bij de 25.868 jarige Poolcyclus van de Poolas. Door de periodieke veranderingen van door de Maan ontstane schommelingen van de Poolas (nutaties), geven 1400 schommelingen in een Poolcyclus. Hierdoor wordt de cirkelvormige beweging ook een golvende beweging. In esoterische tradities werd dit symbolisch voorgesteld als de Slang die zich zelf in de staart bijt, de Ouroubouros. Aan de basis van het getal 1400 ligt ook het getal 7 (200 maal 7 = 1400). Hetzelfde getal dat een belangrijke rol speelt bij de omloop van de Maan (4 maal 7 = 28), die daarbij mede de schommeling veroorzaakt van de Poolas. Het getal zeven, vermoedelijk afgeleid van de zeven planeten uit de Oudheid, is ook het geheimzinnige getal wat in veel godsdiensten, esoterische stromingen, maar ook in onze dagelijkse werkelijkheid als de wetenschap een belangrijke rol speelt. Net zoals het aan de basis ligt van de Poolcyclus (7 maal 3700).

Een kabbalistische (Zohar) voorstelling, zoals deze voorkomt in de "de Geheime Leer" van Mad. Blavatsky, met betrekking tot de Poolcyclus en het getal zeven, is de volgende:

De verlichte boom staat in het midden. In zijn takken wonen de vogels (zielen en engelen) en bouwen er hun nesten. Aan zijn voet zoeken de dieren die macht hebben (de menselijke persoonlijkheden) de schaduw op.

Dit is de boom vanwaar twee wegen leiden naar hetzelfde doel. En er rondom staan zeven "zuilen of paleizen" en vier stralende wezens (de elementen vuur, water, lucht en aarde, voorgesteld door rossen, zie Mithras, of de vier wezens uit het visioen van Ezechiël) draaien er in snelle vaart omheen.

Daar is de slang die zich voort spoedt met 370 sprongen "Hij stort zich over bergen en bewoog zich snel over heuvelen", zoals er staat geschreven in de Bijbel. Hij houdt zijn staart in zijn bek, tussen zijn tanden. Zijn flanken zijn beide doorboord.

Blavatsky's commentaar op dit vers:

"De 370 sprongen van de kosmische slang(of draak)" betekenen de cyclische perioden van het grote Tropische Jaar van 25.868 aardse jaren, dat door Esoterische berekeningen in 370 perioden of cycli werd ingedeeld, zoals een zonnejaar wordt ingedeeld in 365 dagen.

De boom zoals hierboven genoemd is de Poolas die in het verlengde van de aardas ligt. De takken zijn de planeten en sterren, zoals deze de symbolische voorstelling zijn van geesten en engelen van verscheidene orde. Van oudsher worden vogels gezien als het symbool van de ziel.

De twee wegen zijn vermoedelijk de twee manieren om te komen bij de Troonwagen, de magische en de mystieke weg. De zeven zuilen of paleizen zijn onder andere bekend uit de hemelreizen van de profeten uit het Oude Testament. De sterren en sterrenbeelden rond de Poolster worden het "land der onsterfelijke genoemd". De zeven paleizen zijn de woonplaatsen van Goduitverkorenen. De vier stralende wezens zijn de vier elementen die uiteindelijk op moeten gaan in het vijfde element: de ziel die Gods Heerlijkheid in al zijn pracht kan aanschouwen.

De huidige Poolster is de ster Polaris in het sterrenbeeld de Kleine Beer. In de cyclus waarin het verlengde van de aardas steeds een andere poolster aanwijst, is het niet aan te geven waar een cyclus begint. De cyclus bestaat en ontsnapt aan ons denken. Deze cirkelvormige cyclus kan slechts een denkbeeldig begin hebben. Uitgaande van de huidige ster Polaris als een punt in de cyclus kunnen we van hieruit vaststellen welke ster en wanneer deze hieraan voorafgaand de Poolster was. De sterren die in de tussentijd poolster waren, geeft het volgende overzicht dat alleen maar zeer algemeen kan zijn.

	Polaris	Poolster	23.000 v. Chr.
1.	Cepheus	Sterrenbeeld van de Pool	20.100 v. Chr.
2.	Alpha Cygni	Poolster	16.400 v. Chr.
3.	Wega	Poolster	12.700 v. Chr.
4.	Hercules	Sterrenbeeld van de Pool	9.000 v. Chr.
5.	Draco	Sterrenbeeld van de Pool	5.300 v. Chr.
6.	Draco	Sterrenbeeld van de Pool	1.600 v. Chr.
7.	Polaris	Poolster	2.100 n. Chr.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat aan de poolster Wega een bijzondere betekenis wordt toegekend omdat ons zonnestelsel zich in die richting beweegt.

Ondanks al deze voorstellingen van tijdseenheden en filosofisch -esoterische beschouwingen kan het Poolgebied in de nachthemel gezien worden als de scheppende factor van astrologie. Als de kosmische scheppingskracht die steeds alleen maar symbolisch voorgesteld en uitgedrukt kan worden. Waarvan de werkelijke betekenis alles overstijgt, letterlijk en figuurlijk. Zoals blijkt uit de beschrijvingen van de diverse hemelreizen die rationeel gezien verhalen zijn van een totaal andere werkelijkheid. Ze kunnen uitsluitend en alleen gezien worden vanuit een symbolisch standpunt en vanuit het licht van de ervaring.

Vanuit het standpunt van de beperkte persoonlijkheid zijn er drie vormen van astrologie: de normale, de astrale en de esoterisch gerichte astrologie. Bekeken vanuit het esoterische is alles echter een totale eenheid, slechts door het beperkte waarnemen van het bewustzijn worden ze als drie soorten onderscheiden.

Uit de schommelende draaiing van de Poolas blijkt, dat er ook een astronomisch verband bestaat tussen de wenteling van sterren, planeten, Zon en Maan. Het één is het gevolg van het ander en ze vormen samen een krachtenpel dat als een eenheid gezien kan worden.

De mens heeft het vermogen om het Lichaam van God te ontplooiën in zichzelf. Dit in tegenstelling tot de Hemelse Hiërarchieën, Gods Engelenschare en de Aartsengelen die gebonden zijn aan hun eigen wereld. Ze hebben niet het vermogen in zich zich te manifesteren in andere werelden. Ze zijn wel in staat in de mens een "astraal" prototype te bouwen. Ze kunnen dit actueel laten worden, wat in potentie de goddelijke vorm is van de mens. Het eerste proces zou men het involutie-proces kunnen noemen, het indalen van het astrale, wat verwijst naar het gebied van de equator en de Dierenriem. Het tweede evolutie-proces, in relatie met de Poolas en haar bewegingen naar de Poolsterren. Als de mens de weg volgt van de "Boom" en het "Ik Ben" en dit in zijn leven realiseert, dan volgt hij het pad van de Poolas en oriënteert zich op de onderste zeven Sefiroth uit de Kabbala.

In kosmische symboliek zijn de Hiërarchieën van de Zodiak de Bouwers van het lichaam en het voertuig van het astrale. De Sterren van de "Eeuwige Koning" (de Noordpool), zijn het symbool van de Grote Ingewijdenen. Zij wijzen een volk de weg naar "het land der Onsterfelijken". Deze Leraren verpersoonlijken de "Kosmische Draak der Wijsheid" (het sterrenbeeld Draco). Zijn hoofd wijst naar Wega, zijn staart scheidt de Grote en Kleine Beer. Zijn bovenlichaam wentelt om de Pool van de ecliptica, de Grote Leegte. Daar bevindt zich het Paleis met de zeven trapvormige tempels, de Troonwagen.

Een citaat uit de "Geheime Leer" geeft mogelijk meer inzicht in het "Mysterie van het Noorden".

“ De ster, waaronder een menselijk wezen is geboren, volgens esoterische leer, zal eeuwig haar ster blijven gedurende de hele cyclus van haar incarnaties tot zij een Manvantara (tijdkring van openbaring) is. Maar dit is niet haar astrologische ster. De laatste staat in verband met de persoonlijkheid, de eerste met de individualiteit. De “ Engel “ van de eerste Ster of de Dhyani-Boeddha zal of de leidende Engel zijn, of de Engel zijn die alleen maar toezicht houdt bij iedere nieuwe geboorte van de Monade die deel heeft aan het wezen van de Ster, ofschoon zijn voertuig, de mens, hiervan misschien steeds onkundig blijft. De adepten echter hebben elk hun Dhyani-Boeddha, hun oudere tweeling-Ziel en ze weten dit en noemen Hem Vader-Ziel of Vader-Vuur. Het is echter bij de laatste, de hoogste inwijding dat zij dit leren als zij van aangezicht tot aangezicht staan tegenover het stralende “ Beeld “ Er zijn zeven hoofdgroepen van zulke Dhayan-Cholans (Heren van Meditatie . Kosmische en planetaire Geesten, heersers en leiders van het kosmisch gebeuren. Cosmocreators of Elohim) en deze groepen worden in alle religies teruggevonden, want het zijn de Zeven Stralen Vandaar de zeven hoofdplaneten die de sferen zijn van de zeven geesten die daar verblijven. Onder elk van hen wordt één (van de zeven) mensenrassen geboren, die door hen worden geleid en beïnvloed “.

Bovenstaande Ster zal nader worden toegelicht bij de beschrijving van Pluto esoterisch benaderd en het punt Daath in de Kabbala, zie elders.

De zeven “Ingewijden” van de Grote Beer worden ook dikwijls in verband gebracht met de zeven kosmische Scheppingskrachten en de zeven heilige Planeten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat deze zich buiten de omschreven Poolcirkel bevinden, aldus Mad. Blavatsky. De symboliek van de sterren of sterrenbeelden bij of in de omschreven Poolcirkel, staan steeds in relatie met esoterie. Ze zijn daarom een uitermate belangrijk onderwerp voor esoterische studies.

Deze sterrenbeelden en sterren zijn niet alleen symbolen, maar ook openbaringen van kosmische Wezens, die onze planeet en de mensheid beïnvloeden. Alle esoterische leringen, onder andere de Kabbala en de Geheime Leer, zijn gebaseerd op de “Wet van Overeenkomsten “, zoals er een overeenkomst is tussen Micro – Meso - en Macrokosmos. Men kan van deze objecten zeggen, dat de één het symbool is van de ander en omgekeerd. Ze zijn alle symbolisch ten opzichte elkaar en zuiver subjectief, op een niet te benoemen werkelijkheid gegrondvest.

Deze openbaringen van de “Oorspronkelijke Openbaring “, zijn de echte Oerbeelden of Archetypen, die openbaringen zijn van het Kosmisch Creatieve. Esoterisch gerichte astrologie is dat ook. Heel de Hemel is één van de oorspronkelijkste en machtigste Oerbeelden. Het kan worden beschouwd als de Schepping van het Ene die sommigen de Bouwer van het Heelal noemen en de ander God. Een ander zeer sprekend Oerbeeld dat doorgaans gebruikt wordt om de Poolster aan te duiden is de Grote Roerganger of Wieldraaier. De Onbewegelijke Beweging waarmee treffend de symboliek wordt weergegeven van het hoogste onbewegelijke Punt in de nachthemel.

Symboliek

De meeste symbolen die we om ons heen zien zijn ontstaan voor de gesproken en geschreven taal. Vrijwel de gehele religieuze voorstellingswereld werd van oudsher in symbolen uitgedrukt. Er werd met verbeeldingskracht iets uitgedrukt wat alleen door een symbool voorgesteld kon worden, omdat woord en zin ontoereikend waren.

Deze symbolen of heilige tekens werden in hun ware zin oorspronkelijk alleen door ingewijden verstaan. Ze drukken iets uit, wat op andere wijze niet volledig kon worden weergegeven, want geestelijke werkelijkheden kunnen niet door zinnige begrippen worden aangeduid.

Symbolen hebben vaak een universele betekenis en appelleren aan onze onderbewuste kennis. Zij moeten met behulp van de intuïtie begrepen worden, omdat ze niet met verstandelijke overwegingen te vatten zijn. De grondgedachte die men bij het beschouwen van het symbool vast moet houden is, dat de natuur onzichtbare energieën door zichtbare vormen uit. Een symbool is de uiterlijke en zichtbare vorm van een innerlijke en geestelijke werkelijkheid. De beelden dienen slechts om in onze ziel de oerherinneringen aan onze geestelijke afkomst op te roepen. Alles wat op aarde vorm heeft aangenomen en van voorbijgaande aard is, is een afspiegeling van een

geestelijke, niet-materiële werkelijkheid. Een symbool op zich betekent niets, maar het krijgt kracht door wat er aan toegekend wordt en waarvan het de samenvatting is. Aan de andere kant is het symbool een condensatie van zeer speciale energieën, die weer expanderen bij het juiste gebruik.

Om het onzichtbare esoterische *zichtbaar* te maken wordt gebruik gemaakt van symbolen. De betekenis van deze symboliek kan niet beredeneerd worden, omdat onze taal niet toereikend is om de betekenis uit te drukken. De symbolen zijn de uiterlijke kenmerken van de diepste belevenissen van de psyche. Wordt de mens geraakt in deze innerlijke lagen, dan pas begrijpt hij de werking en betekenis van het symbool. Het kan hem raken in zijn totaliteit, doorstraalt zijn hele wezen en kan een blijvende verandering teweegbrengen. Een esoterisch symbool is nooit absoluut of dogmatisch en laat diverse interpretaties toe. Daardoor wordt het mogelijk dat ieder mens dit beleven kan vanuit zijn eigen identiteit en het herkent als een deel van zichzelf. Het symbool blijft echter onveranderlijk hetzelfde. De symbolen zijn als poorten die toegang geven tot een onvermoede ruimte van het bewustzijn.

Esoterie in relatie brengen met het normale astrologische begrippenkader is onmogelijk, zoals al hiervoor is aangegeven. Het zichtbare en het onzichtbare in relatie met elkaar brengen vereist een toevoeging en een totaal andere manier van denken en ervaren. De toevoeging is de symboliek en de betekenis die hieraan toegekend moet worden (zoals aan de Poolster, Poolsterren en de sterrenbeelden die daar horen). Het vereist een ander begrippenkader, waarin tijd, ruimte en het ik-besef geen rol meer spelen. Dit kan alleen in symbolische betekenis benaderd worden en slechts ervaren worden in heel bijzondere omstandigheden. Astrologie wordt uiteraard ook in symbolen weergegeven, maar de uitleg en ervaring worden rationeel verklaard. Zoals ook mythologische verhalen over goden en godinnen, die als voorbeeld dienen voor astrologische verhalen, verstandelijke verklaringen zijn. Het astrale beleven wat daar bij hoort komt daarbij niet tot zijn recht.

Het Ritueel

Esoterische benadering van astrologie en met name planeten kan alleen in een bijzondere symboliek of een symbolische beschrijvende voorstelling voorgesteld worden. Daarnaast moet de symboliek onder bepaalde speciale omstandigheden, zoals een bijbehorend ritueel, geactiveerd worden, waardoor de diepste lagen van het menselijk wezen kunnen worden beroerd. Contact maken met het esoterische deel van de mens is voor de mens in normale omstandigheden niet mogelijk. Soms komt het spontaan voor; gewoonlijk echter is die energie voor de mens onbereikbaar. De mens heeft een energie nodig die buiten zijn normale energiebereik ligt en van buitenaf toegevoegd moet worden. Deze zeer speciale energie kan alleen onder bijzondere omstandigheden toegevoegd worden. Het vraagt een grondige voorbereiding en een speciaal moment om dit op te nemen in het menselijk organisme. De voorbereiding, die een behoorlijke tijd kan vergen, bestaat uit een grondige training van onder andere meditatie, concentratie, visualisatie en kennis van het ritueel. Een hoge graad van perfectie moet beheerst worden.

Op een speciaal astrologisch bepaald moment, in een gewijde ruimte kan het ritueel uitgevoerd worden. Er worden op het ritueel afgestemde symbolische voorwerpen of afbeeldingen, kleuren, wierook, muziek, gezang, enz. gebruikt om een sfeer te creëren, die nodig is om het effect van het ritueel te versterken en de concentratie vast te houden. Bepaalde handelingen, teksten of liederen worden, gewoonlijk met meerdere personen uitgevoerd, uitgesproken of gezongen om het effect te versterken. De kandidaat wordt in een bijzondere stemming gebracht. Het gezamenlijk ritueel dat uitgevoerd wordt bereikt uiteindelijk een climax, waarin in een verheven moment van uiterst gebundelde krachten, een voorwerp of symbool wordt getoond. De echte betekenis van het getoonde krijgt die bijzondere dimensie, die de kandidaat in zijn diepste innerlijk raakt. Er ontwaakt een volkomen nieuwe energie in hem. Als deze volkomen nieuwe ervaring volledig tot zijn recht komt, vindt er een totale verandering plaats van de persoonlijkheid. De persoonlijkheid verandert zodanig dat er een volkomen nieuw mens is gevormd. Dit kan een begin zijn en moet verder sublimeren totdat het nieuwe ervaringsgebied een vaste plaats heeft bij de kandidaat. Dit

hele proces kan ook alleen gedaan worden, zie het Mithras ritueel.

Als de transformatie de complete verandering heeft volbracht, zal een gemaakte horoscoop niet meer kloppen. Ook een nieuw gemaakte horoscoop zal niet kloppen. De persoon heeft zulke kwaliteiten ontwikkeld dat de persoonlijkheid als zodanig is veranderd en niet in een horoscoop is onder te brengen. De normale astrologie is te beperkt om dit weer te geven. Onder andere de eeuwige metgezel van de mens, de doodsangst, is verdwenen. De wereld wordt als een eenheid ervaren, alles is met alles verbonden. Materiële dingen zullen hem niet interesseren.

Het voorwerp dat getoond wordt in het ritueel is vaak niet zo bijzonder in de normale zin van het woord. Het is iets waaraan normaal gesproken achteloos voorbij gegaan wordt. Het kan een graankorrel of een korenaar zijn of zoiets. Pas tijdens het ritueel wordt de diepere betekenis onthuld. De goddelijke kern wordt duidelijk ervaren als datgene wat ieder levend wezen hetzelfde heeft en alles met alles verbindt.

Bij de meer mystieke benadering van het esoterische is het belangrijk dat de mens tot de grondvorm van zijn menszijn komt. Dit wordt bereikt als de mens volledig tot rust komt. De persoonlijkheid komt tot een houding van volledige overgave en passiviteit en tracht in die passiviteit ontvankelijk en open te worden voor het esoterische. (Deze grondhouding komt overeen met de kenmerken die veelal meer bij vrouwen voorkomen dan bij mannen. Vandaar dat vrouwen in het algemeen beter uitgerust zijn om het esoterische in zichzelf te verwezenlijken). Dit zijn voorwaardelijke omstandigheden om het esoterische te benaderen. Passiviteit moet de enige *activiteit* van de persoonlijkheid zijn. Daarom is het onmogelijk om spiritueel of esoterisch bezig te zijn op welke manier dan ook. Omdat iedere actief zijn een activiteit van de persoonlijkheid is, een activiteit die zich juist keert tegen het esoterische. De persoonlijkheid wil zijn dominante positie niet afstaan aan het esoterische. De persoonlijkheid moet leren zich te richten op de dimensie van het heilige om zo te komen tot zijn goddelijke kern.